

Med Udkastet skrev jeg en Motivering, som begyndte med: — „at da jeg maatte opgive Tanken om en stor, vestlig Fiskerihavn som den rette Løsning af Havnespørgsmaalet, henstiller jeg — — o. s. v.“

Dette fremlagde jeg straks for Lodsoldermanden, som efter at have set Udkastet og læst Motiveringen, straks sluttede sig dertil, og vi begge gik derefter til afdøde Fabrikant Brinck, som ligeledes gav det sit Bifald. Derefter gik vi alle tre til Hr. Konsul Lauritzen, som ogsaa kunde slutte sig dertil, kun beklagede han at maatte opgive Tanken om Nordre Moles eFjærnelse.

Saa blev det bestemt, at jeg skulde indhente de øvrige Lodsers Billigelse om Bord i Kutteren og derefter samles til endelig Vedtagelse; men her stødte jeg imod, idet ogsaa de fastholdt Nordre Moles Fjærnelse. Fra dette Øjeblik var jeg saa godt som klar over, at det vestlige Forslag IV vanskelig kunde føres igennem, dog gav jeg dette min anbefaling sammen med de andre Lodser — men det viste sig jo, at Forslaget i Fjor strandede netop paa Nordre Mole. (D. F. D. S.)

I denne Rigsdagssamling fremlægges saa af Regeringen et Forslag til Udvidelse af Esbjerg Havn, den Udvidelse, som af alle Lodser er bleven anset som den ideelle Løsning af Havnespørgsmaalet, og som har alle Betingelser for at tjene til sin Hensigt, nemlig: Eksportens hurtige og sikre Udførsel, Importens lettere Tilgængelighed samt en Havn, som de længe imødesete og uden Tvivl snart tilkommende hurtige Post- og Passagerrouter ville være fuldstændig afhængige af; thi selv om der udvides nok saa meget og Uddybningen af Farvandet paa Fanø Red til den nuværende Indsejling forbedres og vedligeholdes Aar efter Aar, saa vil en østlig Havn efter sin Natur og Belligenhed være mere utilgængelig, mere besværlig at besejle og mindre hensigtsmæssig i enhver Henseende end en Havn, som saa at sige ligger lige ud til Søen og dog beskyttet mod vestlige Vinde af Grundene ved Fanø.

For en Tid siden modtog Lodseriet gennem Overlodskontoret en Skrivelse, hvorefter Lodsene skulde udtale sig om Besejlingsforholdene efter medfølgende tre Forslag, en Skrivelse, hvis Form og Indhold ikke sige noget egentlig om Betydningen af Spørgsmaalets Besvarelse. Det blev overdraget til mig at besvare denne Skrivelse, og naar det ærede Udvalg tager i Betragtning, at alle Lodser uden Undtagelse vel ere afgjort enige om, at Havnespørgsmaalet kun kan løses paa rette og hensigtsmæssigste Maaee ved vestlig Udvidelse, men at der dog er tre Partier blandt Lodseriets 6 Lodser, som have lidt afvigende Meninger om Enkelthederne, saa vil man nok kunne forstaa, at jeg maatte reservere mig lidt med mine Udtalelser, om Skrivelserne skulde faa alle Lodsers Underskrift.

Naar vi dog i Svaret udtale vor Kritik over Besejlingsforholdene efter Forslag I og IV og endog antyder, at Besejlingen af dem kun kan ske ved meget væsentlige Forandringer i Konstruktionerne, og vi udtale til Forslag IX, at vi ikke kunne skønne, at Besejlingen vil forvolde Vanskeligheder, og endog anskueliggør, paa hvilken Maade vi mene at ville besejle den paa, saa synes jeg, at der skal lidt god Villie til for at faa andet ud af vort Svar, end at *kun det nye, vestlige Projekt har alle Lodsers fulde Tilslutning.*

Dermed mener jeg nu at have gjort Rede for Lodsernes Stilling til Havnespørgsmaalet, og jeg overlader nu til Hr. Kommandør Bluhme, hvilken Brug han vil gøre deraf, om han vil negligere det eller lade det fremlægge for Udvalget.

Ærbødigst

M. N. Iversen,

Fører af Lodskutteren.